

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van deze richtlijn is verstreken op 1 januari 2003.

(¹) PB L 206 van 31.07.2001, blz. 1.

Verzoek van de Cour administrative (Groothertogdom Luxembour) van 7 december 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Graham J. Wilson en Conseil de l'ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

(Zaak C-506/04)

(2005/C 31/30)

(Procestaal: Frans)

De Cour administrative (Groothertogdom Luxembour) heeft bij beschikking van 7 december 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 9 december 2004, in het geding tussen Graham J. Wilson en Conseil de l'ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Moet artikel 9 van richtlijn 98/5/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven, worden uitgelegd in die zin dat een beroepsprocedure als die voorzien in de wet van 10 augustus 1991, zoals gewijzigd bij de wet van 13 november 2002, is uitgesloten?
- 2) Zijn meer bepaald de Conseil Disciplinaire et Administratif en de Conseil Disciplinaire et Administratif d'Appel te beschouwen als instanties waarbij „volgens het nationale recht beroep bij de rechter” kan worden ingesteld, zoals bepaald in artikel 9 van richtlijn 98/5/EG, en moet artikel 9 worden uitgelegd in die zin dat het zich verzet tegen een beroepsgang waarin een zaak verplicht bij één of meer dergelijke instanties aanhangig moet worden gemaakt alvorens de mogelijkheid bestaat om zich met betrekking tot een rechtsvraag te kunnen wenden tot een „rechter” in de zin van artikel 9?

en onder voorbehoud van de latere beslissing inzake de bevoegdheid van de bestuursrechter en de ontvankelijkheid van het beroep, onverminderd alle middelen van partijen met

betrekking tot de vorm en de grond van de zaak, over de volgende vragen:

- 3) Kunnen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat het recht van een advocaat van een lidstaat op permanente uitoefening van het advocatenberoep onder zijn oorspronkelijke beroepstitel op de werkterreinen bepaald in artikel 5 van richtlijn 98/5/EG, afhankelijk stellen van een vereiste om de talen van die lidstaat te beheersen?
- 4) Kunnen de bevoegde autoriteiten dit recht op beroepsuitoefening in het bijzonder afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de advocaat een mondeling taalexamen in alle (of verschillende) van de drie voornaamste talen van de lidstaat van ontvangst moet afleggen teneinde de bevoegde autoriteiten in staat te stellen om te verifiëren of de advocaat de drie talen beheerst; zo ja, wat zijn de eventueel vereiste procedurele waarborgen?

(¹) Richtlijn 98/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven. PB L 77 van 14.3.1998, blz. 36.

Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden, van 10 december 2004, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Magpar VI B.V. en de Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-509/04)

(2005/C 31/31)

(Procestaal: Nederlands)

De Hoge Raad der Nederlanden heeft, bij arrest van 10 december 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 december 2004, in het geding tussen Magpar VI B.V. en de Staatssecretaris van Financiën, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 7, lid 1, b bis, van Richtlijn nr. 69/335/EEG (¹), zoals gewijzigd bij Richtlijn nr. 73/79/EEG (²), zo worden uitgelegd dat indien een vennootschap binnen vijf jaren na de verwerving van aandelen in het kader van een van kapitaalsbelasting vrijgestelde aandelenfusie niet meer in het bezit is van die aandelen omdat de vennootschap waarin die aandelen werden gehouden is gefuseerd, de in voormelde bepaling van de Richtlijn bedoelde voorwaarden hebben te gelden voor de aandelen in de verkrijgende vennootschap?

2. Is het voor de hiervoor in 4.1 gestelde vraag van belang dat de vennootschap, waarin de aandelen werden gehouden, als gevolg van het van kracht worden van een juridische fusie met een andere vennootschap is opgehouden te bestaan (artikel 2:311, lid 1, BW), zodat in letterlijke zin niet kan worden gesproken van een vervreemding van aandelen?

(¹) Richtlijn van de Raad, van 17 juli 1969, betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal (PB L 249, blz. 25).

(²) Richtlijn van de Raad, van 9 april 1973, tot wijziging van de werkingssfeer van het in artikel 7, lid 1, sub b), van de richtlijn betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal bedoelde verlaagde tarief van het kapitaalrecht voor bepaalde verrichtingen tot hergroepering van vennootschappen (PB L 103, blz. 13).

Beroep, op 13 december 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-510/04 P)

(2005/C 31/32)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 13 december 2004 beroep ingesteld tegen Koninkrijk België door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. Simonsson en W. Wils als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 februari 2002 betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten van de Gemeenschap (¹), althans door deze bepalingen niet ter kennis van de Commissie te brengen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 9 september 2003 verstreken.

(¹) PB L 67 van 9.3.2002, blz. 31.

Beroep, op 15 december 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-515/04)

(2005/C 31/33)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 15 december 2004 beroep ingesteld tegen Koninkrijk België door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. O'Reilly en R. Troosters als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen (¹), althans door deze maatregelen niet aan de Commissie mee te delen, niet heeft voldaan aan de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen;

2. het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 31 december 2002 verstreken.

(¹) PB L 212 van 7.8.2001, blz. 12.